

عنوان مقاله:

سه گونهگی اقلیمی؛ طرحی نو در داستان نویسی اقلیمی جنوب

محل انتشار:

پژوهشنامه ادبیات داستانی، دوره 7، شماره 24 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 27

نویسنده:

رضا صادقی شهیر - دانشیار زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد همدان

خلاصه مقاله:

در میان حوزه های پنج‌گانه داستان نویسی اقلیمی ایران، داستان نویسی اقلیمی جنوب هویت ممتاز و متفاوتی دارد. گستره منطقه جنوب در داستان‌های اقلیمی آن از خوزستان و بوشهر و هرمزگان گرفته تا فارس و کرمان است. شرایط اقلیمی و محیطی گونه‌گون و وجود مظاهر طبیعی دریا و نخلستان و بیابان در کنار هم و آمیزش آن با صنعت نفت و نیز حضور خارجی‌ها و کارگران و مهاجران با فرهنگ‌های مختلف به داستان‌های جنوبی رنگ خاصی بخشیده‌است. بررسی ویژگی‌های اقلیمی در این پژوهش از نوع کتابخانه‌ای بوده و به صورت توصیفی و از طریق روش تحلیل محتوا انجام شده است. نتایج بررسی‌ها نشان می‌دهد که سه‌گونه اقلیمی با ویژگی‌های خاص و متمایز در داستان‌های جنوبی وجود دارد که عبارتند از: اقلیم کارگری- صنعتی، اقلیم دریایی، اقلیم روستایی. همچنین داستان‌های روستایی، خود شامل سه نوع مختلف و متمایزند: داستان‌های روستایی بختیاری و ایلیاتی، داستان‌های روستایی فارس و کرمان، داستان‌های روستایی سواحل خلیج فارس. این تقسیم‌بندی در داستان‌نویسی اقلیمی و روستایی جنوب، بی‌سابقه بوده و برای نخستین بار، طرح اصلی آن به شکلی فشرده ارائه شده‌است.

کلمات کلیدی:

داستان نویسی اقلیمی جنوب، اقلیم کارگری، اقلیم دریایی، اقلیم روستایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1155464>

